

Đề bài

*Hãy tả một
cảnh đẹp ở
địa phương
em.*

Bài làm

Quê hương em biết bao tươi đẹp

Đồng lúa xanh núi rừng ngàn cây...

Một trong những cảnh đẹp của quê hương em là chùa Thiên Ân, một nơi có phong cảnh hữu tình.

Chùa được xây dựng trên núi Ân, nhìn ra sông Trà Khúc. Không biết chùa có từ bao giờ? Bao nhiêu tuổi? Tôi chỉ biết nó có từ lâu lắm. Vườn chùa rộng, có tường thành bao bọc. Đầu ngõ, hai trụ cổng đúc bằng xi măng sừng sững, uy nghi. Bên ngoài cổng là tre trúc một màu vàng óng, lâu nay vẫn đứng đấy bình yên và thanh thản. Bước vào bên trong, một mùi thơm thoang thoảng của hoa sứ, phảng phất hương nhài. Đầu đó, tiếng rù rì của những chú ong đi tìm mật, tiếng trò chuyện của côn trùng trong lòng đất, tiếng chuông chùa thỉnh thoảng ngân vang, đi vào lòng người... Tất cả đã làm cho con người có một cảm giác thật yên bình, thâm lặng.

Đi về phía tây nam của vườn chùa sẽ gặp mộ cụ Huỳnh Thúc Kháng, mọi người đến chùa đều không quên đến thăm mộ cụ, đến để tưởng nhớ đến một nhà tiền bối đã hi sinh đời mình cho sự nghiệp cách mạng – sự nghiệp đấu tranh thống nhất nước nhà.

Đi về phía bắc là hồ sen bát ngát hoa. Những búp sen rung rinh giữa vòm lá xanh mơn mớn. Nước hồ trong xanh, đàn cá xôn xao, lượn lờ. Hòn non bộ dưới hồ sừng sững như nhớ về một thời oanh liệt của người dân Quảng Ngãi. Phía dưới chùa là giếng Phật – một giếng nước đã đi vào huyền thoại, sâu thăm thẳm nhưng nước trong lành, mát rượi.

Bước vào trong đền chùa, bầu không khí tĩnh lặng. Tượng Phật nghiêm trang hướng về phía trước. Tiếng chuông chùa vang lên theo nhịp thời gian, nó như nhắn gọi con người hãy làm điều thiện, hãy mở rộng vòng tay nhân ái và sống vì mọi người. Trước đền, những con rồng đá được điêu khắc thật đẹp, thật công phu. Những cây cột tròn to, đen bóng trông vững chãi. Mái đền đã bạc phếch, rêu phong. Tất cả đã thể hiện một nền văn hóa lâu đời luôn được trân trọng, giữ gìn.

Cảnh chùa Thiên Ân thật đẹp, thật có ý nghĩa.

Em cũng như bao người đều rất thích đến đây để tham quan. Em mong sao di tích văn hóa này mãi mãi như hôm nay.

(Nguyễn Đình Tuyên – TP. Quảng Ngãi)